

Chương 84: Không bằng thả bay tự mình

Cô cố nén tức giận và khuất nhục, ăn nói khép nép kể bệnh tình của em gái, xin ba cứu em gái.

Mà Lâm Dục Thông trả lời cô chỉ có một câu “Cút”, chỉ có một câu “Mẹ con các người đều là quỷ đòi nợ, chỉ biết vòi tiền tôi”.

Đêm đó, cô ghé vào trước giường bệnh trong bệnh viện, nhìn em gái suy yếu đến chỉ có thể chờ chết, cảm nhận được vô lực gâp như tuyệt vọng.

Cô bức thiết muốn trở nên mạnh mẽ.....

Lúc ấy, trường đại học hàng đầu trong nước cũng hứa hẹn cho cô học bổng toàn phần, hơn nữa trợ cấp nghèo khó cho cô, nhưng đây chẳng qua như muối bỏ biển, ngay lúc đó cô cũng căn bản không có lòng học tập, chậm chạp không có làm thủ tục nhập học.

Ngay tại khi đó, cậu út nói cho cô, có một đội xe nước ngoài nhìn trúng cô, đào cô lương cao, hơn nữa hứa hẹn có thể chi thù lao trước cho cô.

Lúc ấy mẹ đã gập đến độ phát bệnh, kể tiếp em gái đủ loại trị liệu cùng các loại thuốc men đắt quý không thể chi trả yêu cầu dùng lâu dài, không ngừng phải đốt tiền, cô đã chờ không được bốn năm thời gian dài như vậy, bốn năm này có thể phát sinh quá nhiều biến cố.

Cuối cùng, Lâm Yên không chút do dự quyết định từ bỏ việc học, đi nước ngoài, một mình bước lên một

hành trình vô cùng gian nan nguy hiểm.....

Để tránh cho mẹ phát hiện sẽ lo lắng, cô ở nước ngoài dùng thân phận và tên hoàn toàn mới, cũng cực nhỏ lộ mặt ở trước công chúng.

Người bên ngoài không biết, năm đó tay đua xe Yeva thiên tài làm khiếp sợ toàn bộ giới đua xe lại là một thiếu nữ trẻ tuổi người Hoa.

Cho nên, khi biết được người hủy hoại cô là đứa em gái ruột cô vẫn luôn bảo vệ như tánh mạng, cô mới có thể hoàn toàn hồng mất.....

Hiện tại nghĩ lại những việc này, Lâm Yên vẫn sẽ đau lòng, nhưng đã không còn oán hận nữa. Rốt cuộc, hận một người cũng cần có cảm tình.

Lâm Yên cười gió nhẹ mây bay, oán giận chế nhạo: “Chị Lăng, chị trông coi Đa Đa một chút nha!”

Đa Đa hừ một tiếng, “Tôi thế nào, tôi nói chính là lời thật mà!”

Triệu Hồng Lăng hiển nhiên cũng cảm thấy thực khó giải quyết, nhìn về phía Lâm Yên, hỏi ý kiến cô, “Nhưng cô có ý tưởng gì?”

Lâm Yên sờ sờ cằm, cầm lấy bút máy ở một bên, lật đến trang trống, xoát xoát viết mấy chữ, “Tôi cảm thấy nha, hình tượng này rất thích hợp với tôi.....”

“Cái gì vậy?” Đa Đa tò mò thò lại gần nhìn.

Ngay sau đó, cô liên nhìn đến, Lâm Yên viết hai chữ: Lâm Yên ở trên trang giấy trắng.

“Lâm Yên.....? Nghĩa là sao?” Đa Đa khó hiểu.

Lâm Yên mở miệng nói, “Việc xây dựng hình tượng, là việc đưa hái xanh không ngọt, hơn nữa quá dễ dàng bị fans chọc thủng, đến lúc đó hoàn toàn ngược lại. Thay vì cứng rắn hái, không bằng để cho tôi thả bay tự mình, muốn như thế nào thì cứ như thế đó, biểu hiện chính con người của tôi, như vậy ngược lại sẽ không có sơ hở nhất.”

Triệu Hồng Lăng trầm ngâm một lát, liếc mắt một cái nhìn Lâm Yên, “Cô xác định?”

Lâm Yên buông tay, “Bây giờ còn có biện pháp khác sao?”

Đa Đa mặt đây hoảng sợ nhìn cách ăn mặc của cô giống cái sợi lông: “Chị Lăng, tuyệt đối không nên, chị nhìn dáng vẻ hiện tại của chị ấy, tiếp tục thả bay được không.....”

Lâm Yên nghiêng tay chống đầu, cười nói, “Đa Đa bảo bối, cô độc miệng như vậy, cẩn thận về sau không ai muốn đấy!”

Đa Đa liếc trắng cô một cái, “Ai cần chị lo!”

“Không sao, tôi muốn tôi muốn.....” Lâm Yên nói, nhìn về phía Triệu Hồng Lăng, “Chị Lăng, tôi thiếu một trợ lý, không bằng chị phái Đa Đa cho tôi đi!”

“Cô muốn Đa Đa?” Triệu Hồng Lăng có chút ngoài ý muốn.

Lúc trước, Tiểu Lưu ghét nhất chính là Đa Đa, cô cho rằng Lâm Yên cũng không thích Đa Đa.

Glaspachinhho.com